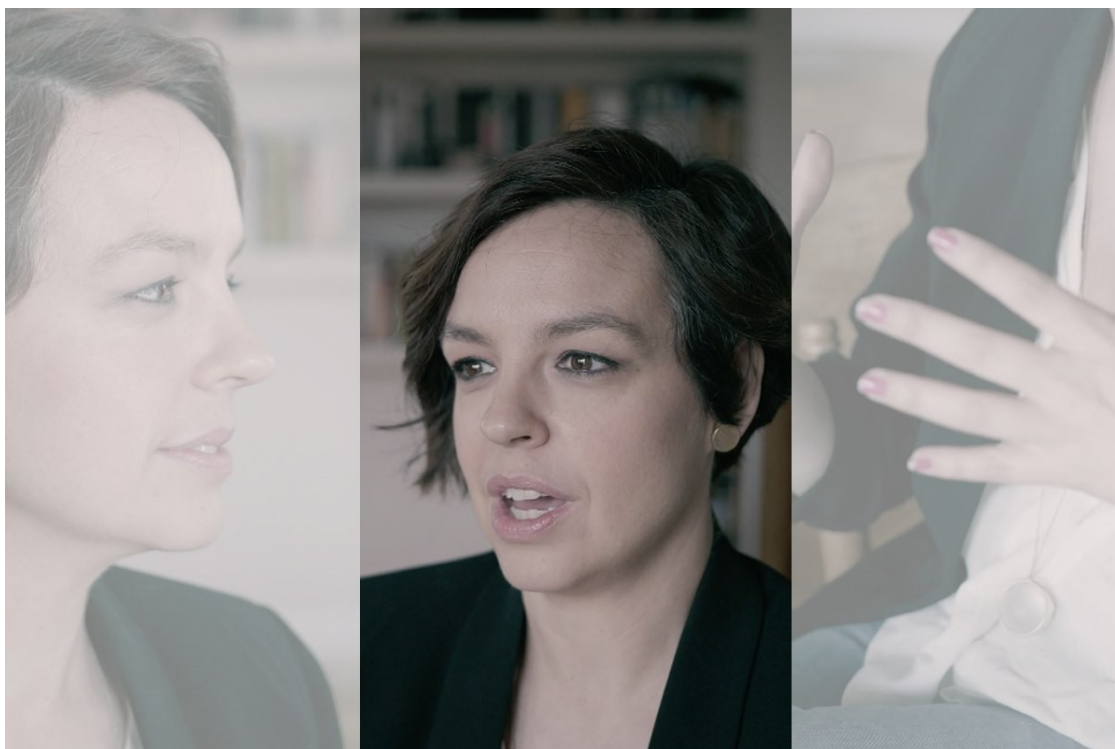

Cristina Villanueva: la bogeria de canviar el món

La periodista reflexiona sobre la innovació, que reclama excentricitat i creure en impossibles

La periodista Cristina Villanueva | Alma, la xarxa social social

La innovació demana un punt d'excentricitat. Un punt de bogeria i de creure en impossibles. Això sí, sempre afermat en el poder de la ment i de la intel·ligència. Penso en ments com la de Da Vinci; aquesta mena de ment capaç d'avançar-se al temps en què viu i capaç d'imaginar coses aparentment inversemblants i fer-les realitat.

[noitext]

D'innovació en parla la periodista Cristina Villanueva a Alma, una nova manera de parlar de la realitat social

(https://miradesambanima.org/?utm_source=naciodigital&utm_medium=acuerdoredaccional&utm_campaign=alma&utm_content=&utm_term=) . Amb actitud i optimisme. Des de la diversitat. I a partir de les històries de l'Obra Social "la Caixa". Alma, la xarxa social social vol ser també un punt de trobada de les infinites realitats socials del nostre món.

Avui dia la innovació és necessària per avançar tant en termes econòmics com humans. No es pot orientar només als guanys, sinó també a les persones. Com a societat ens enfrontem a grans reptes: l'estat del benestar davant de la globalització, el medi ambient, la no acceptació de qui és diferent? Hem de ser capaços d'adaptar tota aquesta innovació per millorar la vida de les persones. I jo crec que hi ha un canvi de tendència en aquest sentit.

[noticiadiari]2/187538[/noticiadiari]

En l'àmbit laboral, per primera vegada les companyies pregunten als treballadors com es troben, què poden millorar? perquè està demostrat que la competitivitat a les empreses creix quan l'ambient laboral és agradable, quan es valora el treballador. I les novetats tecnològiques contribueixen a crear aquest entorn favorable, a poder conciliar.

"Cal la innovació per avançar tant en termes econòmics com humans"

En el camp del *big data* aplicat a béns científics i socials, una notícia molt refrescant ha estat l'estudi sobre leucèmia

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/155413/cientifics/catalans/descobreixen/funcionament/genoma/leucemia>), en què s'ha pogut mapar d'on ve la leucèmia limfàtica gràcies al supercomputador que hi ha a Barcelona. Sí, ens cal la tecnologia, ens cal la innovació, i és bo que tinguem aquests fins diferenciats de "no tan sols guanyarem diners, sinó que millorarem la vida de les persones".

Els Premis "la Caixa" a la Innovació Social també fan una tasca fantàstica

(<https://obrasociallacaixa.org/ca/pobreza-accion-social/convocatorias-sociales/premios-la-caixa-a-la-innovacion->

[social/?utm_source=naciodigital&utm_medium=acuerdoredaccional&utm_campaign=alma&utm_content=&utm_term=](https://obrasociallacaixa.org/ca/pobreza-accion-social/convocatorias-sociales/premios-la-caixa-a-la-innovacion-social/?utm_source=naciodigital&utm_medium=acuerdoredaccional&utm_campaign=alma&utm_content=&utm_term=)) donant finançament a un munt de projectes capdavanters de caire social: això és bàsic. Després, evidentment, la difusió és important perquè es conegui el que s'està fent i per encomanar. Els mitjans de comunicació, de fet, haurien de ser els activistes principals de la vida social. Si creiem en el periodisme com a quart poder, aquest poder que s'encarrega de fiscalitzar el que fan els nostres governs, és evident que, encara que de vegades en informatius sigui difícil de fer-ho, és una manera d'implicar la societat en un activisme realista i funcional.

"És essencial sortir del silenci per convertir els problemes d'uns pocs en problemes col·lectius"

Amb la fundació Ana Bella (<https://www.fundacionanabella.org/>), premiada a l'última edició dels premis, és curiós que la difusió hagi estat molt fàcil i l'aparició als mitjans hagi contagiats l'entusiasme a moltíssimes persones i a moltíssims periodistes. La violència de gènere és un fet horrible que vivim a diari, i un projecte com aquest, que va començar amb una sola dona i ara ajuda milers de dones a apoderar-se i a convertir-se en agents de canvi de la societat, arriba a tothom. Acostuma a ser difícil que les persones es posin davant d'una càmera i expliquin com han viscut un infern i com n'han ressuscitat, perquè és un tema molt íntim i molt profund. Però, per sort, encara hi ha persones valentes que ho fan.

Com els maltractaments, el suïcidi també és un problema social silenciats i, per aquest motiu, reconèixer en els premis la labor de l'associació Justalegría

(<http://www.razonesparavivir.org/justalegría/>), que treballa per prevenir conductes suïcides entre les persones vulnerables, em sembla tremendament vital. Cal començar a parlar del suïcidi sense tabús per desculpabilitzar, no tan sols la persona, sinó tot el seu entorn. És essencial que sortim del silenci per convertir-lo en un problema col·lectiu. Al capdavant, a la societat hi participem tots: el problema d'uns pocs pot tenir repercussions inesperades sobre la vida de molts altres. Així és

que, encara que sigui per egoisme pur, hauríem de ser solidaris.

Cristina Villanueva reflexiona sobre la innovació. Foto: Alma, la xarxa social social

I hi ha moltes maneres d'ajudar. El projecte finalista de l'associació Superacció (<http://xarxanet.org/comunitari/noticies/superaccio-una-entitat-que-promou-la-integracio-partir-de-lesport>), per exemple, impulsa la superació personal entre els joves que han tingut una vida difícil a través de l'esport. És evident que l'esport ens pot ensenyar valors com l'esforç o el treball en equip, i que crea vincles entre les persones que en fan. Però, sobretot a l'adolescència, això és molt important, ja que arrastra els xavals cap a entorns més sans, més segurs. Perquè, per molt que vulguem canviar, ens cal un entorn favorable per aconseguir-ho.

"Tots naixem amb una llavor de bondat a l'interior"

No fa gaire vaig entrevistar una psicòloga de menors que havia tractat nois empresonats per delictes de sang, nens que han crescut en entorns de violència brutal. Ella deia que el primer que cal fer és treure'ls d'allà. Una sentència en un centre de menors és un primer pas. Aleshores ells mateixos han d'aprendre a perdonar-se per poder avançar. Ens hem de saber perdonar i hem de saber veure la bondat que tenim dins nostre. De fet, jo crec que tots naixem amb aquesta llavor de bondat. Però de vegades l'han enterrat tant que, efectivament, és el nostre entorn el que ens ha d'ajudar a trobar-la per poder començar un camí completament diferent.

Encara que sovint les coses es torcin, i encara que en els dies ennuvolats desconfii i em preocupi que no sigui realment així, jo sempre he pensat que una acció petita, que una llavor com la que

aporten tots aquests projectes, pot canviar el món. Potser és una bogeria. Però de moment ho vull continuar pensant.

[noticiadiari]2/184893[/noticiadiari]

[noticiadiari]2/184504[/noticiadiari]

[noticiadiari]2/184044[/noticiadiari]